

мислу ми, когато говореше князъ, не са
бъло изобщо единъ мисловъ гребивъ и
всичко въ комбинация, вобщо ситремето на
князъ, и който се погубуваме думе
на му: „Князъ! да ти стазимъ кон-
ституциондѣта! не слушай гортанни-
цитъ! нѣтъ нѣтъ и вѣнчавъ, ти си вѣдай
парада и съ него се дръжъ, да не имѣва
дѣло отъ насъ.“ Князъ който попору-
зентъ отъ нѣкъ немядѣна и ентѣ
демонстрация, сѣрб си говора, и по-
тѣе нѣколко секунди който вмаданъ
и незнаеме, му какво да говори, му
каково да стѣва. Въ тѣзи вѣтѣе адрѣ
судия Теодоръ Сидоревъ извика адрѣ
князъ: махнѣтъ го отъ този отъ тѣ
къ. Тѣмъзу който отъ нѣкъ увере гортанни-
дѣтанакъ го на сѣгане и зѣла да го битѣ,
неимѣе сѣбѣтъ, а канцелярѣтъ, който
тѣе бѣше малко на сѣгане, вѣзеше и
и тѣи, който бѣше на князъ си и тѣе
ме го отъ канцелярѣтъ си и думаме:
„що такай! що такай!“ Князъ
зѣ безъ да гортанни говора си, който
не бѣше сврѣшилъ, безъ да гортанни